

חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983¹

איסור עישון

1. (א) לא יעשן אדם במקום המפורט בתוספת (להלן - מקום ציבורי).
- (ב) לא יחזיק אדם במקום ציבורי סיגריה, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים.
- (ג) שר הבריאות באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת רשאי לשנות בצו את התוספת.

קביעת שלטים

2. (א) המחזיק למעשה של מקום ציבורי, למעט מעלית לנשיאת בני אדם בבית מגורים, יקבע בו שלטים המורים על איסור העישון, ויחזיקם במצב תקין.
- (ב) יצרן או יבואן של מעלית המיועדת לנשיאת בני אדם בבית מגורים יקבע בה, לפני הכנסתה לשימוש, שלט המורה על איסור העישון במעלית.
- (ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בדבר צורתם של השלטים, מספרם, גודלם, תוכנם, דרכי קביעתם, המקומות שבהם יותקנו והחובה להאירם.

היתר עישון בבית קולנוע

3. (א) בתחומה של רשות מקומית, להוציא מועצה אזורית, שיש בה יותר מחמישה בתי קולנוע, יכול שיהיה בית קולנוע אחד שבחלק ממנו שהוקצה לכך לא יחולו הוראות איסור העישון בעת הקרנת סרטי קולנוע.
- (ב) מועצת הרשות המקומית תקבע את בית הקולנוע כאמור בסעיף קטן (א), מבין המחזיקים של בתי הקולנוע, לפי כללים ולתקופה שיקבע שר הבריאות.
- (ג) המחזיק למעשה של בית קולנוע שנקבע כאמור בסעיף קטן (ב) יקבע בפתח בית הקולנוע הודעה על היתר העישון בחלק ממנו שהוקצה לכך.

עונשין

(תיקונים: התשמ"ד, התשמ"ה, התשמ"ו, התשמ"ז, התשמ"ט, התשנ"ג, התשנ"ו)

4. (א) העובר על הוראות סעיף 1, דינו - קנס ²310 שקלים חדשים.
- (ב) העובר על הוראות סעיף 2, דינו - קנס ³630 שקלים חדשים.

אחריות לעבירה

5. נעברה עבירה לפי סעיף 2 בידי חבר-בני-אדם, יאשם בה גם כל אדם אשר בשעת ביצועה היה מנהל פעיל, שותף - למעט שותף מוגבל - או עובד בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושהוא נקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של הסעיף האמור.

קנסות לרשות מקומית

6. קנסות ששולמו עקב הפעלת סמכותו של עובד של רשות מקומית בשל עבירה על חוק זה שנעברה בתחומה, יועברו לקופת אותה רשות מקומית.

סמכות כניסה

7. שוטר וכן עובד של רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לענין חוק זה (להלן - מפקח), רשאים להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום ציבורי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק זה והתקנות לפיו, ובלבד שלא ייכנסו למקום מן המקומות המפורטים בפסקאות 2, 4, 5 ו-6 של התוספת, אלא לאחר שהודיעו על כוונתם למחזיק של המקום, או למי שעובד שם.

סמכות מפקח או סדרן לדרוש זיהוי

8. (א) עישן אדם במקום ציבורי, או החזיק שם סיגרית, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לעיניו של מפקח או סדרן, רשאי המפקח או הסדרן לדרוש ממנו לזהות עצמו ואם סירב לעשות כן, רשאי הוא לעכב אותו באותו מקום עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שעה אחת.

(ב) לענין סעיף זה, "סדרן" - מי שהבעל או המחזיק למעשה של מקום המפורט בפסקאות 1, 2, 4 ו-5 של התוספת מינה להיות סדרן באותו מקום והוא עונד תג בולט המעיד על תפקידו ומציג תעודה על מינויו כסדרן.

(ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בענין סייגים למינוי סדרן, התעודה שתינתן לו, צורת התג ואופן ענידתו.

סמכות נהג

9. (א) נהג של כלי רכב שהעישון בו אסור לפי הוראות חוק זה רשאי לאסור כניסת אדם המעשן או המחזיק סיגרית, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לכלי הרכב.

(ב) עישן אדם בכלי רכב כאמור, או החזיק בו סיגרית, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לעיניו של הנהג, רשאי הנהג לדרוש ממנו לזהות עצמו ואם סירב לעשות כן, רשאי הוא לעכב אותו בכלי הרכב עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שעה אחת וכן רשאי הוא להסיע אותו בכלי הרכב לתחנת המשטרה הקרובה.

שמירת הוראות

10. הוראות חוק זה באות להוסיף על כל הוראה בדבר איסור עישון שנקבעה בכל דין ולא לגרוע ממנה.

דין המדינה

11. הוראות סעיף 2(א) יחולו גם על המדינה.

תיקון חוק בתי המשפט

12. בחוק בתי המשפט, התשי"ז-1957, בסוף התוספת השניה יבוא :

"18. חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983."

ביצוע ותקנות

13. שר הבריאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו לרבות תקנות בדבר דרכי פיקוח על ביצועו.

תחילה

14. תחילתו של חוק זה ביום כ"ח בשבט התשמ"ד (1 בפברואר 1984).

תוספת

(סעיף 1)

(תיקונים : התשמ"ח, התש"ן, התשנ"ד, התשס"א)

1. אולם המשמש דרך כלל לבית קולנוע, לתיאטרון, לקונצרטים, לאופרה או למחול וכן חדר או אולם המשמש לדיון, להרצאה או לישיבות, וכן המסדרונות והאכסדרות, למעט חדר נפרד לחלוטין שהוקצה לעישון בהפסקות בידי הנהלת המקום, אם הוקצה, ששטחו אינו עולה על רבע מהשטח שהוקצה לציבור להמתנה בהפסקות, ובלבד שיש בו סידורי אוורור תקינים והעישון בו אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של המקום ; אין בהוראות פרט זה, או פרטים אחרים בתוספת זו, כדי לגרוע מאיסור עישון מכוח כל דין או כדי למנוע מבעל המקום או המחזיק בו לאסור את העישון במקום.

2. כל מקום בבנין של בית חולים או מרפאה.

3. החלק הפתוח לציבור בבית מרקחת.

4. אולם קריאה וחדר קריאה בספריה הפתוחה לציבור, חוץ מן המקומות שהוקצו בידי הנהלת המקום שבהם יהיה העישון מותר, אם הוקצו, ובלבד שיש בהם סידורי אוורור תקינים והעישון בהם אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של המקום.
5. כל מקום בבנין המשמש מוסד חינוך או מוסד להשכלה גבוהה - לרבות מגורי תלמידים ולמעט חדר נפרד לחלוטין, שהוקצה לעישון בידי הנהלת מוסד שמתקיים בו חינוך על תיכוני, שתלמידיו בגיל העולה על 18 שנים (להלן - מוסד על תיכוני), אם הוקצה, וחדר במגורים במוסד על תיכוני שבו גר רק מעשן, ובלבד שיש בהם סידורי אוורור תקינים והעישון בהם אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של המקום, וכן למעט חדרי ההנהלה וחדרי הסגל, שחל עליהם פרט 15.
6. מעלית לנשיאת בני אדם.
7. אוטובוס, בעת שיש בו נוסעים; בפסקה זו "אוטובוס", כמשמעותו בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
8. מונית וזוטובוס, בעת שיש בהם נוסעים; בפסקה זו, "מונית" ו"זוטובוס" - כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
9. רכבת, בעת שיש בה נוסעים, למעט קרון שהוקצה לכך שבו יהיה העישון מותר, ובלבד שלא יוקצה לכך הקרון היחיד באותה רכבת, הקרון שבו נמכרים מזון או משקה, או הקרון היחיד שבו נמכרים מקומות שמורים.
10. חנות.
11. מסעדה, מזנון, בית קפה, לרבות כל בית אוכל אחר (כולם להלן - בית אוכל), למעט חדר נפרד לחלוטין, אם קיים, שהוקצה לעישון בידי הנהלת בית האוכל במפורש, אם הוקצה, ובלבד שיש בו סידורי אוורור תקינים והעישון בו אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של בית האוכל ושטחו אינו עולה על רבע של השטח הפתוח לציבור.
12. חדר או אולם פתוח לציבור המשמש לפעילות גופנית או לספורט.
13. גן ילדים, מעון ילדים או בית ילדים.
14. חדר או אולם הפתוחים לציבור בבנק, בבית דואר או בסוכנות דואר או במקום אחר המשמש לקהל או חדר, אולם או מסדרון המשמש להמתנה, למעט חדר נפרד לחלוטין שהוקצה לעישון בידי הנהלת המקום, אם הוקצה, ובלבד שיש בו סידורי אוורור תקינים והעישון בו אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של המקום.
15. מקום עבודה, למעט חלק ממנו שהוא חדר או אולם שהעישון הותר בו במפורש בידי האחראי במקום לאחר התייעצות עם העובדים (להלן - אזור עישון), ובלבד שבאזור העישון אין עובדים או נמצאים אנשים שהם או חלק מהם אינם מעשנים; באזור העישון יותר העישון אם יש בו סידורי אוורור תקינים ואם העישון בו אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של הבנין; חדר או אולם שעובדים בו רק עובדים שהם מעשנים, יראו כאזור עישון מבלי שיהיה צורך בהיתר מפורש של האחראי במקום; לענין זה, "מקום עבודה" - כל מקום בבנין שעובדים בו אנשים ושאינו משמש למגורים.
16. השטח הפתוח לציבור בקניון, למעט בית עסק המפורט במקום אחר בתוספת זו ולמעט חדר עישון נפרד לחלוטין שהוקצה לעישון, אם הוקצה, ובלבד שיש בו סידורי אוורור תקינים והעישון בו אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של המקום.

17. אולם שמחות, למעט חדר נפרד לחלוטין, אם קיים, שהוקצה לעישון בידי הנהלת אולם השמחות במפורש, אם הוקצה, ובלבד שיש בו סידורי אוורור תקינים והעישון בו אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של אולם השמחות ושטחו אינו עולה על רבע של שטח הפתוח לציבור.

אליעזר שוסטק

מנחם בגין

שר הבריאות

ראש הממשלה

חיים הרצוג

נשיא המדינה

¹ ס"ח 1090, התשמ"ג (4.8.1983), עמ' 148.

תיקונים :
 ק"ת 4674, התשמ"ד (29.7.1984), עמ' 2066 ;
 ק"ת 4786, התשמ"ה (31.3.1985), עמ' 1000 ;
 ק"ת 4885, התשמ"ו (20.12.1985), עמ' 300 ;
 ק"ת 5001, התשמ"ז (29.1.1987), עמ' 358 ;
 ק"ת 5096, התשמ"ח (24.3.1988), עמ' 658 ;
 ק"ת 5209, התשמ"ט (8.8.1989), עמ' 1235 ;
 ק"ת 5275, התש"ן (25.6.1990), עמ' 747 ;
 ק"ת 5506, התשנ"ג (4.3.1993), עמ' 487 (תחילת התיקון ביום 15.4.1993) ;
 ק"ת 5615, התשנ"ד (21.7.1994), עמ' 1197 (תחילת התיקון 90 יום מיום פרסומו) ;
 ק"ת 5760, התשנ"ו (11.6.1996), עמ' 994 ;
 ק"ת 6102, התשס"א (1.5.2001), עמ' 765.
² שיעור הקנס עודכן בצו שפורסם בק"ת 6205, התשס"ג, עמ' 123.
³ שיעור הקנס עודכן בצו שפורסם בק"ת 6205, התשס"ג, עמ' 123.